

TRIBUNALUL TIMIS
SECTIA COMERCIALA ŞI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA CTVILA Nr. ..
Şedinta publică de ... Completul compus din:
REFERITOR LA DECIZIA 199/2008

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamant S ... şi pe pârât DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIS pârât AFPM TIMISOARA , având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică - lipsa partile.

Procedura legal îndeplinită.

Mersul dezbaterilor si sustinerile partilor au fost consemnate in incheierea de sedinta din data de 02.02.2009, incheiere ce face parte integranta din prezenta hotarare.

INSTANTA

Deliberând asupra acţiunii civile de faţă, constată că

Prin cererea adresata direct acestei instante si înregistrata sub nr...., reclamantul S .. a solicitat in contradictoriu cu paratele DGFP Timiş şi AFP Timisoara ca prin hotărârea judecătorească ce se va da, să se dispună anularea deciziei nr.1650/199 /18.09.2008 emisa de parata 1 , anularea in tot a Raportului de inspectie fiscala din ... emis de AFP Timisoara, a Deciziei de impunere anuala pentru persoane fizice pe anul 2000 , respectiv 2002 si 2003, conchise in Decizia de impunere nr.... exonerarea reclamantului de la plata sumei de ... lei debit evidentiat in cele doua acte ca nedatorat si eronat stabilit, iar in subsidiar sa se constate ca obligatiile fiscale nu au fost corect stabilite intrucat nu a fost stabilit corect cuantumul cheltuielilor reale deductibile legal.

Reclamantul a mai solicitat sa se dispuna anularea masurilor dispuse prin Raportul de inspectie fiscala din ... emis de parata AFP Timisoara , sa fie desfiintat titlul executoriu reprezentat de Raportul de inspectie fiscala , cu cheltuieli de judecata.

In motivarca acţiunii , reclamantul arată ca in uîma unei declaratii data la orgaliile de cercetare penala, acestea avand suspiciuni au inaintat acea declaratie olografa data de acesta la AFP Timisoara pentru a se verifica daca in sarcina reclamantului subzista obligatii fiscale catre bugetul statului. Organele de inspectie fiscala , in urma controlului efectuat au conchis ca reclamantul a desfasurat o activitate de comert cu autoturisme si ca atare, pentru anii 2000 -2003 a stabilit ca datoreaza bugetului de stat, diferenta de impozit pe venitul global, dobanzi si penalitati in suma totala de ... lei prin Raportul de inspectie fiscala atacat.

Organul fiscala a stabilit că în perioada 2002-2003 reclamantul a achizitionat din străinătate 8 autoturisme, pe care ulterior le-a vândut către diverse persoane fizice. Aceste operațiuni au fost calificate de către organul fiscal ca fiind importuri ilegale reținând că reclamantul are calitatea de comerciant, că avea obligația de a deține autorizație de import și autorizație de comerciant, că nu a declarat veniturile realizate din aceste operațiuni . Împotriva acestui proces verbal a formulat contestație care a fost soluționată de DGFP Timiş prin respingerea contestației prin decizia nr.1650/199/2008 Este retinut incorect prev.art.7 din C.com, acesta instituind doua conditii cumulative pentru a avea calitatea de comerciant sa săvârșească acte de comerț și săvârșirea faptelor de comerț să fie ca o profesiune obișnuită. Operațiunile de cumpărare a mașinilor nu au fost efectuate cu scopul de revânzarea Se mai invocă

și prevederile art.9 c.com.,reclamanta făcând acte izolate de comerț. Se invocă faptul :nu există nici o dispoziție legală care să prevadă numărul minim de operațiuni ce trebuie efectuate pentru ca să existe obligația de înregistrare la organul fiscal,obligația de a detine autorizație de import,autorizație de comerciant precum și de a plăti impozit pe venitul obținut în urma acestor operațiuni. Organele fiscale au interpretat subiectiv și eronat prev.art.15 din OG 7/2001,categoriile de venituri impozabile fiind impuse de legiuitor și nu de organul fiscal.

Prin întâmpinare, DGFP Tîmiș a solicitat respingerea acțiunii deoarece își mențin punctul de vedere exprimat prin decizie și arată ca în fapt în baza adresei nr. ... emisa de IPJ Tîmiș , în urma verificărilor efectuate , organele fiscale au constatat, în baza documentelor puse la dispoziție de către organele de poliție, că reclamanta în cursul anilor 2002 și 2003 a importat mai multe autoturisme din Germania pe care le-a comercializat la diferite persoane în România.

Această activitate efectuată pe o perioadă de doi ani în care reclamanta a adus repetat din străinătate autoturisme și apoi le-a valorificat în interesul propriu , obținând beneficii, face parte din categoria activităților și faptelor de comerț care sunt reglementate de legea fiscală, în sensul declarării veniturilor obținute din practicarea unor asemenea activități .

În motivare arată că debitele au fost stabilite de organele fiscale pe baza declarațiilor cumpărătorilor autoturismelor, chitanțele emise de vamă pentru achitarea accizelor și TVA ului aferent prețului de catalog a fiecărui autoturism, precum și în baza contractelor de vânzare-cumpărare a autoturismelor de către clienții români, documente ce au stat la baza stabilirii impozitului pe venit cât și a accesoriilor aferente, prin decizii de impunere, datorate de către petent potrivit OG. Nr.7/2001 privind impozitul pe venit.

Se mai arată că potrivit prev.art.63 din OG. Nr.7/2001 contribuabilii care realizează venituri din fapte de comerț sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, în patru rate egale până la data de 15 a ultimei luni din fiecare trimestru, și având în vedere că autoturismele au fost aduse în țară în scopul revânzării, reclamantul a realizat venituri pe care avea obligația de a le declara la organul fiscal în vederea impunerii.

În sensul celor de mai sus , Hotărârea nr.54/16.01.2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit precizează : ,, sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asociații fără personalitate juridică , din prestări de servicii , altele decât cele realizate din profesii libere , precum și cele obținute din practicarea unei meserii. Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt : activități de producție , activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării. Fata de ultimul text de lege , parata arată ca rezulta fără putință de tăgadă ca reclamantul a adus în țara autoturisme în scopul revânzării , realizând venituri pe care avea obligația de a le declara la organul fiscal în vederea impozitării acestora , prin completarea unei declarații cu veniturile estimative a le realiza în anul fiscal respectiv, potrivit OG nr.7/2001, art.63.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține ca:

Prin procesul verbal de control încheiat de către AFP Timișoara, s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei de ... lei reprezentând diferența IVG 2002 și 2003 cu dobânzi și penalități, verificarea având loc în baza adresei IPJ Timiș privind stabilirea cuantumului impozitului datorat bugetului de stat urmare a faptelor de comerț cu autoturisme, fără autorizație și fără a declara la organul fiscal veniturile realizate în anii 2003 și 2004.

Împotriva acestui proces verbal de control, reclamanta a formulat contestație , care a fost respinsă prin decizia nr. 1650/199 /18.09.2008 , care a reținut că : având în vedere ca autoturismele au fost aduse în țară în scopul revânzării, reclamantul efectuând astfel fapte de comerț, în urma comercializării acestora a realizat venituri pe care avea obligația să le declare la organul fiscal în vederea impozitării, completând o declarație cu veniturile estimate a le realiza în anul fiscal respectiv conform OG nr.7/2001 art.63. În baza acestei declarații, organul fiscal emite decizia de impunere pentru plăți anticipate conform căreia contribuabilul este obligat să plătească impozit aferent veniturilor declarate, regularizarea impozitului aferent veniturilor efectiv realizate făcându-se la sfârșitul anului pe baza declarației anuale de venit astfel organul

fiscal din cadrul AFPM Timișcara, prin procesul verbal de control încheiat , in mod legal a stabilit obligatia fiscala in suma de ... lei reprezentând impozit pe venitul plus accesoriile aferente , motiv pentru care s-a respins ca neîntemeiată contestatia.

Impotriva deciziei , reclamanta a formulat contestatie , pe care tribunalul o considera neîntemeiata urmând să o respingă pentru următoarele considerente:

In anii 2002 si 2003 reclamantul a adus din CE un număr de 8 autoturisme pe care lea comercializat in România, iară a detine autorizatie in acest sens și fără a declara la organele fiscale venitul obtinut.

Motivul invocat de către reclamant ca nu a efectuat activități de cumpărare in scopul revânzării si ca aceste autovehicule au fost bunuri proprii in scopul utilizării pentru nevoi personae, nu poate fi luat in considerare întrucât reclamantul a introdus in țară un număr mare de autovehicule 8 in decurs de doi ani, a plătit taxele vamale si apoi le-a revândut la scurt timp, ceea ce denota faptul ca le-a adus cu scopul de revânzarea. De astfel in fata organelor de cercetare penală, reclamantul a recunoscut că a adus mașinile pentru a le revinde, neavând alt mijloc de existență.

In conformitate cu art art. 15 din OG 7/2001, norma aplicabilă raporturilor juridice la data realizării venitului „(1) În înțelesul prezentei ordonante, veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate in mod individual și/sau intr-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comert ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii., iar pct.4 din HG 54/2003 arată că „4. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comert de către persoane fizice sau asociatii fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obtinute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comert sunt: activități de producție; activități de cumpărare efectuate in scopul revânzării; organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea; activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzactii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate in conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul vânzarea in regim de consignatie a bunurilor cumpărate in scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate; activități de editare, imprimarie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea; transport de bunuri și de persoane; alte activități definite in Codul comercial."

Conform art. 63 din HG 54/2003 „(1) Contribuabilii, precum și asociatiile fără personalitate juridică, care încep o activitate in cursul anului fiscal, sunt obligate să depună la organul fiscal competent o declaratie referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, in termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile acestui alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin retinere la sursă.

(2) Contribuabilii care au realizat pierderi și cei care au început activitatea în cursul anului fiscal sau au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care din motive obiective estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun o dată cu declaratia specială și declarația estimativă de venit.

(3) Contribuabilul care încetează sa mai aibă domiciliul în România are obligația să depună la organul fiscal competent o declaratie a veniturilor impozabile cuprinzând veniturile realizate până*la acel moment."

Reclamantul nu este persoana fizică autorizată și nici nu a depus 'la organul fiscal o declarație de venituri in baza căreia să se calculeze impozitul pe venit.

Reclamantul deși recunoaște că nu este persoana fizica autorizata si consideră că nu a făcut acte de comert, solicită că organele fiscale să deducă din veniturile realizate cheltuielile cu

drumul, cazarea, etc cheltuieli ce ar fi deductibile in opinia sa în baza art. 10 din OG 7/2001, deci sa-i aplice regulile de calcul pentru statutul pe care de fapt îl contesta.

Reglementările invocate nu i se pot aplica reclamantului întrucât potrivit art. 16 „(1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

(3) Venitul brut cuprinde sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natura, inclusiv contravaloarea bunurilor din patrimoniul afacerii, rămase după încetarea definitivă a activității. Nu sunt considerate venituri brute sumele primite sub formă de credite.”și

2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să he justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”Mai mult,cheltuielile pe care solicită a fi deduse din venitul considerat ca bază impozabilă,nu a depus nici un act justificat - chitanțe în acest sens,motiv pentru care nu poate fi reținută solicitarea reclamantei.

Cheltuielile pe care reclamantul solicită să fie deduse nu îndeplinesc condițiile de mai sus, în sensul că nu sunt cuprinse în exercitiul financiar al anului in cursul căruia au fost plătite, nu sunt justificate cu documente, pentru ca reclamanta nu a ținut o evidență contabilă a acestora.

Pentru aceste considerente, tribunalul constată și reline că actele întocmite de către pârâte sunt temeinice si legale, ca actiunea reclamantei este neîntemeiată, motiv pentru care o va respinge in temeiul art. 18 din L.554/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge actiunea formulata de reclamantul S.. domiciliuit in T..împotriva paratelor
DGFP TIMIS SI AFPM TIMISOARA